

نگاه خداوند به وفاداران

یکی از جلوه‌های زیبایی انسانیت، صفت وفاداری است و قبل از همه، انسان مؤمن باید به عهدش با خدای خویش وفادار باشد و عهد مابندگی خداست. پیمان الهی ما این است که زندگی ما جلوه‌ای از بندگی و عبادت او باشد و لحظه به لحظه این عهد و پیمان از پیش چشمان دور نشود.

همه چیزی که در آن دنیا برای ما می‌ماند، همین وفاداری به محبوب محبوب‌هاست. اما این وفاداری خودش دارای دو مرحله است که گفت: «آینه شو جمال پری طلعتان طلب/ جاربوک کن خانه سپس میهمان طلب. اول باید خانه دل را از غیر او پاک کرد و بند اطاعت غیر خدا را از خویشتن گسست تا بندگی حق آغاز شود.

در سوره یاسین، آیات ۶۰ و ۶۱، این معنا به زیباترین شکل آمده است که فرمود: ای فرزندان آدم، مگر با شما عهد نکرده بودم که شیطان را مپرستید، زیرا وی دشمن آشکار شماست و اینکه مرا پرستید، این است راه راست.

در این آیه شریفه دو نکته مهم وجود دارد که وفاداری به پیمان ازلی با خداوند، دو مرحله دارد. مرحله اول نفی اطاعت و پرستش شیطان و مظاهر آن و مرحله بعد، عبادت خداوند است که همه این دو مرحله و نفی و اثباتی که در آن است، همان تقوا داشتن است، همان تلاش در جهت اندوختن تنها توشه آخرت است. حرکات و اعمال و رفتارهایی که انسان را از خواری گناه و پستی دنیا پرستی می‌راند و در آسمان قرب الهی به پرواز درمی آورد.

پس گفته شد که وفاداری به عهد و پیمان الهی با تقوا محقق می‌شود و این معنا در آیه ۷۶ سوره مبارکه آل عمران صراحت دارد، آنجا که ذات اقدس پروردگار می‌فرماید: «بلی من اوفی بعهده واتقی فان ... یحب المتقین.» در این آیه شریفه وفا و تقوا پشت سر هم ذکر شده‌اند، به این معنا که لازمه وفا، متقی بودن است. نکته دقیقی در این آیه وجود دارد که میان تعبیر «وفا» و عبارت «اوفی»، تفاوت وجود دارد. وفا به معنای مقید بودن به عهد است، درحالی که ممکن است به برخی مصداق و موارد آن عمل نشود، اما اوفی به معنای پایبندی بی قید و شرط و بدون تخطی به عهد است. بله، کسی که وفاداری را به بالاترین حد خود برساند، محبوب خداوند می‌شود که در اینجا ست که می‌فرماید این انسان پرهیزکار را خداوند دوست دارد.

همچنان که در اینجا برای وفادار حقیقی تعبیر محبت به کار برده شده است، در طرف مقابل هم مجازات از جنس مجازات مادی است که به خاطر مجازات فرزند خطا کارش روی و آغوش پرمهرش را از فرزندش دریغ می‌کند. در آیه ۷۷ سوره آل عمران می‌فرماید: «ان الذین یشترون بعهد ... و ایمانهم ثمنا قلیلا اولئک لا خلاق لهم فی الآخرة و لا یکلمهم الله ... و لا ینظر الیهم یوم القیامة و لا یزکیهم و لهم عذاب الیم.»

در این آیه بیان می‌شود که کسانی که این رشته پیمان را به بهای اندکی می‌فروشند، در آخرت دستشان خالی است و آن محبوب ازلی روی از آنان برمی‌گیرد و با آنان سخن نمی‌گوید. درواقع مرگ نقطه آغاز بدبختی‌ها و تلخ‌کامی‌های بی‌پایان این افراد است و آن زمان که جسم بی‌جان بنده در قبر قرار می‌گیرد و به جای همه افراد، ذات اقدس پروردگار تنها وجودی است که می‌تواند به بنده خود نظر کند، با او سخن بگوید و او را تزکیه کند، به سراغ بنده‌اش نمی‌آید.

پس خداوند با ما با زبان محبت سخن می‌گوید که وفاداران به او به لطف او می‌رسند و کسانی که نگاه او را به بهای دوروزه دنیا می‌فروشند، تا ابد در حسرت چشیدن طعم این نگاه خواهند ماند.

برگرفته است خطبه‌های نماز جمعه مشهد تنظیم: حجت الاسلام والمسلمین حسین ابراهیمی

برویم تماشا

خانه نور؛ محل عبادت فاطمه معصومه(س)

بیت النور از قد مگاه هایی است که حضرت معصومه (س) در آن قدم گذاشته است. بیت النور در اصل خانه موسی بن خزرخ، از بزرگان قم، بود که با خیردارشدن از ورود حضرت معصومه (س) از ساوه به قم، همراه با بزرگان به استقبال ایشان رفت و حضرت را به این مکان منتقل کرد. حضرت معصومه (س) در این مکان عبادت می‌کردند و بعد از مدتی کوتاه بر اثر بیماری فوت کردند و در باغ بابلان دفن شدند. بعد از وفات حضرت، موسی بن خزرخ محل عبادت حضرت و اطراف آن را وقف کرد. این مکان در اسناد تاریخی به نام محراب یا معبد فاطمه (س)، بیت النور و بقعه سئیه، هم نامیده شده که حجره‌ای به ابعاد ۳در۳،۵ متر است و با آینه کاری تزیین شده است. سقف گنبدی، استفاده از ترکیب سنگ و آینه، کاشی کاری، نورپردازی درونی اتاق، نقوش تزیینی و... از نمادهای معماری ایرانی و اسلامی این بناست.

در سال های بعد، اطراف بنای بیت النور مسجد و مدرسه‌ای به نام مدرسه سئیه بنا شد. تولید این مکان برعهده سادات میره‌ای است و هر سال در سالروز ولادت، وفات و روز ورود حضرت معصومه (س) به قم در این مکان مراسمی مخصوص برگزار می‌شود.

حضرت معصومه (س)، خواهر بزرگوار امام رضا(ع)، هفده روز در این مکان اقامت داشتند و عبادت می‌کردند. بیت النور در محله‌ای به نام «میدان میر» (بین دو محله آذر و چهارمردان) از محله‌های قدیمی قم قرار گرفته است که در گذشته در محدوده جنوب غربی شهر قم قرار داشت، اما با گسترش شهرسازی، این محله به تدریج به یکی از محله‌های مرکزی شهر تبدیل شد.

بردار و بخوان

با عشق به امام رضا(ع)

«سین، لام، الف، میم، سلام» منتشر شد

کتاب «سین، لام، الف، میم، سلام» نوشته مرتضی عرب‌حجی، نویسنده و پژوهشگر شاهرودی، مبتنی بر داستان‌های خدمت‌رسانی خادم یاران رضوی، منتشر شد. این کتاب نوشته مرتضی عرب‌حجی است با منتی داستانی، شامل خاطرات خادم‌یاران رضوی شاهرود که توسط انتشارات آوای چلچله منتشر و روانه بازار شده است. این کتاب در نود صفحه شامل داستان‌ها و روایت‌های شیرین خدمت‌رسانی به مردم است.

آن خدایی که برای شما زمین را گسترد و آسمان را برافراشت و فرو بارید از آسمان آبی که به سبب آن بیرون آورد میوه‌های گوناگون برای روزی شما. پس کسی را مثل و مانند او قرار ندهید در حالی که می‌دانید (که بی‌مانند است).

سوره بقره، آیه ۲۲
ترجمه آیت ... مکارم شیرازی

در گفت وگوی شهرآرا با حجت الاسلام والمسلمین بهاری مطرح شد

خوف از خدا مانع انجام معصیت

ساحل کریمی

گفت‌وگو

حیاو خودداری یا به تعبیری ترس از خداوند متعال، از مهم‌ترین دست‌مایه‌های جلوگیری از ارتکاب خطا و آلوده شدن به گناه است. این جمله یکی از جمله‌های عرفی، اما پرمعناست که در چندکلمه اهمیت ترس از خدا و عقوبت نترسیدن از خدا را به تصویر می‌کشد که از خدا بترس یا مگر از خدا نمی‌ترسی؟ حجت‌الاسلام والمسلمین ابراهیم بهاری، خطیب و کارشناس دینی درباره اهمیت موضوع حیا و حضور در محضر خداوند متعال و دلایل پرهیزکاری و خداترس بودن مطالبی براساس آیات و روایات دینی با مادر میان گذاشته است.

● **حیا و ترس از خداوند**
حجت‌الاسلام والمسلمین بهاری درباره اهمیت ترس از خدا و چرایی تأکید قرآن بر این موضوع، بیان کرد: از مسواردی که آیات قرآن و روایات اسلامی بسیار بدان پرداخته‌اند، موضوع خوف و ترس از خداوند متعال است. ترس به معنای آن چیزی که مردم در جامعه بین خود مطرح می‌کنند، مثل ترس از یک انسان زورگو یا ترس از یک خطر تهدیدکننده، جزئی از مسائل اجتماعی است. بنابراین، ترس از خدا تعبیر دیگری دارد به این معنا که انسان به دلیل بزرگی خالق باید در برابر خداوند منان تواضع داشته باشد. ترس بابت هیبت الهی که انسان را وادار به خوف از خدا می‌کند و سر تعظیم انسان در برابر عظمت الهی خمیده است. وقتی انسان خود را در محضر الهی می‌بیند، شرم و حیا می‌کند بابت انجام کار غلط.

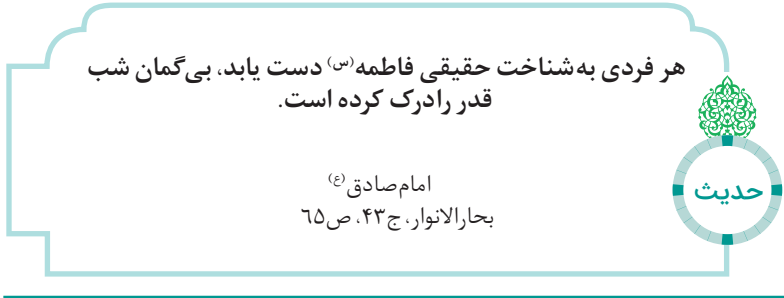
● **توبه، راه بازگشت به سمت خداست**
وی در ادامه افزود: پیامبر اکرم (ص) فرمودند: خداوند متعال می‌فرماید فرزند آدم، زمانی که خدا را می‌بینی که انواع نعمت‌ها را به تو می‌دهد، تو درحالی که داری معصیت می‌کنی، آن زمان بهتر است که توبه‌کنی، یعنی بهتر است در این زمان به سمت خداوند بازگردی و از اعمال خود مراقبت

کنی تا در دریایی از گناهان دست‌وپا نرزی و غرق نشوی.

● **حیا از خدا مایه فزونی نعمت است**
حجت‌الاسلام بهاری افزود: وجود مبارک امیرالمؤمنین علی(ع) درباره فزونی نعمت‌ها و ارتباط آن با حیا از خدا، می‌فرماید ممکن است برخی که حتی نماز نمی‌خوانند، زندگی پر نعمت و رزق و روزی بیشتری داشته باشند. این افراد باید در زمان نعمت خداترسی پیشه کنند. مبدا بر اثر نافرمانی و نترسیدن از خدا یک باره همه نعمت‌های خود را از دست بدهد. بنابراین، می‌فرماید از مهلت الهی بترسید و استفاده کنید. ● **خداوند توبه‌کنندگان از ترس خود را دوست دارد**
استاد حوزه در این باره توضیح داد: انسان‌هایی که متعبد نیستند و بندگی خدا را به جانی‌آوردند و در ظاهر، زندگی‌شان پر از نعمت است، باید نگران باشند مبدا مجازات سنگین در انتظار آن‌ها باشد. براساس یک روایت معتبر اسلامی، انسان‌های گناهکار به سه دسته تقسیم می‌شوند.

دسته اول گروهی با آلودگی کم هستند که اعمال نیک بسیاری توأم با صفای دل دارند. خداوند این گروه را در دنیا با اعمال مجازات‌هایی تنبیه می‌کند تا مشمول عذاب الهی در روز قیامت نشوند. گروه دوم دسته‌ای هستند با گناهان سنگین که مجازات بیشتری دارند. خداوند این گروه را در قرآن به توبه دعوت کرده است. در صورتی که توبه نکنند، در آخرت دچار عذاب الهی می‌شوند. این افراد کسانی هستند که نماز می‌خوانند، اما دروغ می‌گویند و غیبت می‌کنند. روزه می‌گیرند، اما چشم‌چرانی می‌کنند و مال حرام می‌خورند و رشوه می‌گیرند و اختلاس می‌کنند. خداوند این دسته را به توبه در دنیا دعوت کرده است، چرا که خداوند توبه‌کنندگان را دوست دارد.

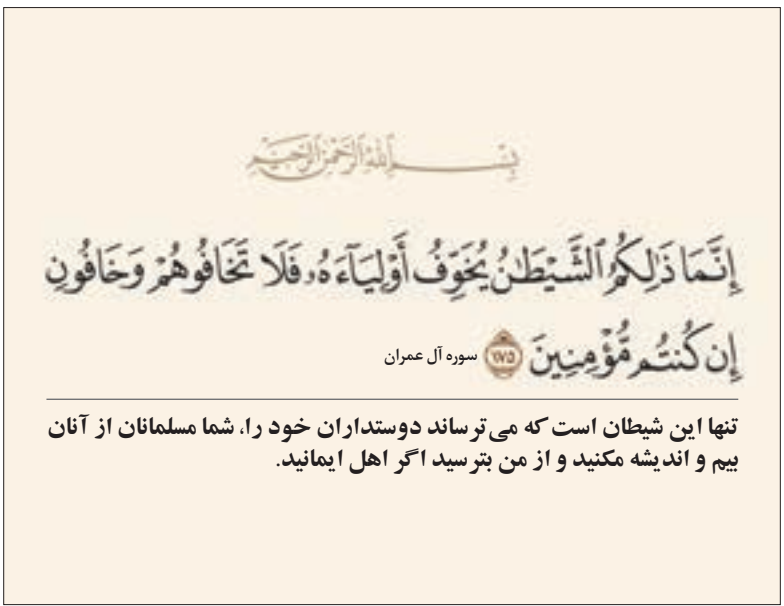
● **خوف از خدا باعث خنده بهشتی می‌شود**
وی افزود: در روایتی از پیامبر اکرم (ص) آمده است، چشمی که در دنیا از ترس خداوند گریه کرده باشد، در آخرت هرگز نمی‌گردد و لبان صاحب این چشم در آخرت خندان خواهد بود. گروه سوم افرادی هستند که اهل طغیان و سرکشی هستند، افرادی

هر فردی به شناخت حقیقی فاطمه(س) دست یابد، بی‌گمان شب قدر را درک کرده است.

حدیث

امام صادق(ع)
بحار الانوار، ج ۴۳، ص ۶۵

که آیات ما را تذکب کردند، به تدریج از جایی که نمی‌دانند، مجازات می‌شوند و به آن‌ها مهلت می‌دهیم مجازات‌شان دردناک‌تر باشد، چون تدبیر من قوی و حساب شده است. در اصول کافی از قول امام صادق(ع) آمده است: هنگامی که خداوند نیکی بنده را بخواهد، به محض اینکه گناهی انجام می‌دهد و خطایی از او سر می‌زند، او را عذاب می‌دهد تا متوجه شود و مرتکب خطای بیشتری نشود. حال این سؤال مطرح می‌شود که مگر کار خدا هدایت و بیدارساختن نیست، چرا غافل کردن و رفتار کردن؟ پاسخ این است که باید توجه کنیم توفیقات الهی بر اثر لیاقت‌هاست. گاهی افراد چنان مست، مغرور و سرکش می‌شوند که شایستگی هدایت را از دست می‌دهند و درواقع اعمال آن‌هاست که موجب این موضوع می‌شود، زیرا از خدا دور شده‌اند. این افراد نه تنها لیاقت مرحمت خداوند را ندارند، بلکه مستحق عذاب‌های سنگین می‌شوند. بنابراین، اینجا متوجه می‌شویم ترس از پروردگار به معنای مراقبت کردن از خود برای تکرار نشدن خطا و گناه است. این بزرگ‌ترین بیچارگی انسان است. انسان‌هایی که در دنیا از خدا می‌ترسند، در آخرت از هیچ چیزی نمی‌ترسند، زیرا سایه مهر خدا بر سر آن‌ها گسترده می‌شود.

● **توفیقات الهی نشئت گرفته از لیاقت‌هاست**
حجت‌الاسلام والمسلمین بهاری گفت: خداوند در قرآن بارها از عذاب تدریجی سخن گفته است. به ویژه درباره امت‌های قبلی می‌گوید که ما آن‌ها را گرفتار رنج و ناراحتی کردیم، شاید بیدار و تسلیم شوند. هنگامی که آنچه را به آن‌ها تذکر داده شده بود، فراموش کردند، درهای نعمت‌ها را به روی آن‌ها باز کردیم تا کامل خوش حال شدند، اما همه نعمت‌ها را با یک باره گرفتیم تا سخت مجازات شوند. خداوند متعال در سوره مبارکه اعراف آیه ۱۸۲ و ۱۸۳ می‌فرماید: کسانی

در کار آخرت زیرک باشید

تابه حال شده است که در پایین دامنه یک کوه باشید و بخواهید منظره‌ای را توصیف کنید؟ حتما متوجه شده‌اید آنکه بالاتر از شما ایستاده است، به دلیل دید متفاوت، چیزهایی را در منظره می‌بیند که شما که در دامنه کوه ایستاده‌اید، قادر به دیدن و توصیف کردنش نیستید. حالا این حکایت ما و انمه معصوم(ع) است. برای همین است که گاه در معنی یک لغت هم ارائه متفاوتی دارند. مانند تعبیری که در آیات و روایات برای واژه زیرکی آمده است که بسیار متفاوت با آن چیزی است که مادر باره این واژه در ذهن داریم. آن چنان که پیامبر خدا(ص) می‌فرماید: «زیرک کسی است که نفس خود را محکوم سازد و برای پس از مرگ کار کند و درمانده و ناتوان کسی است که از نفس و خواهش آن پیروی کند و از خداوند عزوجل آرزو‌ها و توقعات داشته باشد. (مکارم الاخلاق)، همچنین، از امیرالمؤمنین امام علی(ع) است که: «زیرک کسی است که خود را بشناسد و اعمال‌ش را (برای خدا) خالص کند. (غررالحکم):

۱۱۳۹)، در ادامه به چند ویژگی دیگر افراد زیرک از دیدگاه ائمه می‌پردازیم:

امروزش از دیروزش بهتر باشد.

ایشان در سخنی دیگر تفاوت فرد زیرک را با دیگران در پیشرفت روزبه روزش می‌دانند و این باره می‌فرمایند: «زیرک کسی است که امروزش از دیروزش بهتر باشد و نکوهش را از خود باز دارد. (غررالحکم)».

زیرک میانه روست

امام علی(ع) یکی از ویژگی‌های فرد زیرک را میانه روی بودن در امور دنیا می‌دانند و می‌فرمایند: «آدمی را همین زیرکی بس که در نیازهایش میانه روی کند و در خواسته‌هایش راه اعتدال پیش گیرد. (غررالحکم)».

چنین کنند بزرگان

برای مرگ آمده باشد

همان طور که می‌بینید، توجه به آخرت از مهم‌ترین ویژگی‌های فرد زیرک از دید ائمه است. آن چنان که پیامبر اکرم(ص) در پاسخ به اینکه زیرک‌ترین مؤمنان کیست، فرمودند: «کسی که بیشتر از همه آنان به یاد مرگ باشد و خودش را برای آن آماده تر سازد. (میزان الحکمه)».

برای آخرتش کار کند

امام صادق(ع) نیز درباره ویژگی‌های فرد زیرکی می‌فرمایند: «نیکو نماز بگزارد و برای آخرت‌تان کار کنید، زیرا گاهی آدمی در کار دنیا زیرک است، به طوری که گفته می‌شود فلانی چه زرنگ است، اما در حقیقت زیرک کسی است که در کار آخرت زیرک باشد. (بحار الانوار)».